

Bliver en Taxations- eller Overtaxationsforretning ved Høiesterets Dom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Overtaxationscommission, hvilket da foranstaltes af Indenrigsministeren.

§ 35.

Den Godseier eller Pantnaver, som enten indanker en Taxationsforretning for Overtaxationscommissionen eller en Taxations- eller Overtaxationsforretning for Høiesteret, har til Creditkassen at indsende Brevts for, at saadan Paaanke er skeet, og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at tværkætte Indbetaling m. v. til Creditkassen førend til den i § 13 bestemte Termin, saaledes bør ei heller Creditkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Er Uger, efterat Taxationsforretningen er tilendebragt, har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorom Vedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Continuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemt har at erklære til Protocolen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frasalder sin Begjæring om dens Overdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Er der afholdt Overtaxationsforretning, har Bonden ved denne, inden 4 Timer efterat Resultatet er kjendtgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frasalder Bonden sin Begjæring om Gaardens Overdragelse, da er han ikke berettiget til at fornye Begjæringen, før i det Mindste fem Aar ere heelt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger, hvad der contant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseieren berettiget til at vælge, om han vil sagsøge Bonden til Handelens Fuldbjyrdelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Ekte ikke kan fremkomme med nogen ny Begjæring om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Dør Bonden, efterat have givet Godseieren den i § 23 omhandlede Underretning, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er skeet, da gaaer ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveiendom, som tilkom ham, over til hans Bo, eller, hvis han er gift, til det fælles Bo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Eghed med de om Selveiere Testationsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saaframt Sagens Afgjørelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstviftigheder, der først skulle paakjendes ved Domstolene eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden ved at lade thingløse en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu staar under Forhandling, forebygge, at der fra Godseierens Side foretages nogen vilkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.